

mad, kui siad. Rašwane sialihä pole kunagi mitte hää, ega ka alati mitte puhas; see on töösi."

"Ja," rääkis Juhan edasi, "aga sääl arwas jällegi üks külamees, kitsepraad ei olla ta mitte igamehe asi ja palju piima ei olla ammugi mitte igakord kitsest loota ja seepärast pani ta minule ette, mulle üht rašwaast ani kitse waštua wahetada tahta. Ma mõtlesin, ani on mitmet pidi üks palju kasulikum loom kui kits ja tegin tema nõuu järele."

"Viisist," waštas Maret, "ühest anist wõib kõik tarvitada, liha, rasswa, suled padjadeks ja kirjutuse tarvis, sääl on sul jällegi üsna õigus, ani on üks kasulik loom."

"Ja, aga üks tõine tulsi mu juure." rääkis Juhan edasi, "see ütles: „Uni praad on peagi sõddud ja siis on ta mõõdas, üks kana aga selle wašta muneb iga päew ühe muna ja kui ta enam ei mune, siis saab taast üks tugew maitsev toit.”" „Tema pakkus mulle oma suurt Hollandi kana mu ani eest

ja ma täitsin ta pakkumist röömuga, ning sain siis wiimaks enesele kana."

"Mõnda on ka just minu armamine," seletas temale Maret, "jah, üks niisugune Hollandi kana on wåga nägus meie kanade tuuris."

"Ja, selle aja sees oli nüüd aga ka louna-aeg kätte joudnud", kõneles Juhan julgeste edasi, "ma tundsin sõõgiisaldust, et mul aga sugugi raha ligi ei olnud, siis pani mul üks laada tutvatest õnnek ette, tema tahta mind ühte hää wõõraštemajassee wiia ja mulle feedetud mune ja õlut toiduks anda lasta, kui ma temale selle eest oma kana åra anda tahaksin; ma olin wåsinud ning kõht ka wåga tühji ning wôtsin seepärast ka sedagi pakkumist waštua."

"Noh, see röömustab mind veel wåga, ja seda kuuldes oleks kui kiwi mu südame pâält åra weeretud," hûudis röömsalt Maret, "ma oleks sinult juba ammugi kûsida tahtnud, kas sa selle pikalise kõndimise järele kuhugi sisse põdrnud ja midagi sõhnud ei ole. Ja kui